

Frank Dahlgaard (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også støtte det her. Det er jo nærmest udtryk for teknik. Det er en fordel for kommunerne, og der ser ikke ud til at være ulemper for nogen.

Kristeligt Folkeparti støtter.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Tak for den meget positive behandling. Jeg synes ikke, jeg har behov for at repetere, hvad lovforslaget går ud på, det er jo gjort så glimrende af ordførerne, men jeg kan bekræfte over for fru Jette Gottlieb, at det er et forslag, der ikke har økonomiske konsekvenser, og som Kommunerne Landsforening i den økonomiske aftale med regeringen har ønsket og derfor selvfølgelig også bakker op bag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Til den næste sag på dagsordenen ses ingen af forslagsstillerne at være til stede, hvorfor vi udsætter behandlingen. Mødet er udsat i 5 minutter.

Mødet udsat kl. 16.54

Mødet genoptaget kl. 16.59

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 3/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes lige, at jeg for en god ordens skyld må indlede med at sige, at det er et forslag, som Folketinget har behandlet for ikke så længe siden, kort før sommerferien. Det blev forkastet af et flertal i Folketinget, og regeringen kunne heller ikke anbefale, at det blev vedtaget.

Men selv om det egentlig ikke er så længe siden, vi har behandlet det her forslag, er der jo sket et og andet siden. Og det er faktisk nogle af de punkter, der bliver efterlyst i det beslutningsforslag, vi skal behandle, som jeg godt synes man kan tillade sig at sige er blevet forældet – og heldigvis forældet. Og det gælder jo ikke mindst det, der handler om indsatsen mod de kriminelle asylansøgere, de kriminelle udlændinge.

Derfor er det selvfølgelig meget vigtigt for mig at slå fast, at noget, der ligger regeringen meget på sinde, er at komme alle former for snyd, misbrug og utilsigtet brug til livs. Altså der føler jeg virkelig, at vi har en meget bred fælles front, hvor vi i fællesskab skal gøre, hvad vi kan, for under alle omstændigheder laver vi jo selvfølgelig ikke vores systemer, for at de kan blive misbrugt eller brugt utilsigtet. Vi ved, det betyder, at der går kostbare ressourcer, tid, penge til spilde, og det kan lægge gift for, at vi i nogle tilfælde hjælper mennesker, som faktisk har brug for hjælp.

Så der skal ikke være nogen tvivl om, at overskriften på regeringens udlændingepolitik er, at det skal være både en konsekvent fast udlændingepolitik og en human politik, der hjælper dem, der har hjælp behov.

Det, der så er den vigtige overskrift for regeringen, er at få integrationen til at fungere. Hvor mange mennesker vi er i stand til at tage imod, og hvor godt det fungerer, afhænger jo af, hvordan integrationen fungerer. Og der synes jeg vir-

kelig, at noget af det, der er det dårlige ved det her forslag, er, at den del, der handler om integration, er så tynd.

Jeg synes egentlig, at det desværre er symptomatisk for Venstres og De Konservatives udlændingepolitik, at de ikke ofrer mange kræfter på, hvordan vi får det til at fungere i hverdagen med de mennesker, vi giver opholdstilladelse i vores land. Der er nogle punkter med her, et punkt, der hedder smidigere integration, der er et punkt, der hedder lettere adgang til meritoverførsel til udenlandske uddannelser, og begge de to overskrifter kan jeg godt skrive under på.

Vi står foran at skulle lave en vurdering af hele loven om integration, når den har virket de første tre år, og der skal vi selvfølgelig se på, hvad det er, der kan virke endnu bedre i modtagelsen af nye borgere. Og der vil en af overskrifterne være: Kan vi gøre det mere smidigt, f.eks. hvordan sørger vi for, at man lærer dansk, hvordan kobler vi sprogskoler til arbejdspladser osv.? Altså nogle af de ting er jeg helt enig i at der er brug for at se på.

Der er også hele spørgsmålet om, hvordan man kan bruge de ressourcer, man har med sig hjemmefra. Det er et af de initiativer, der er med i den indsats, som statsministeren tog hul på under overskriften: Alle skal i arbejde, uanset hvad man hedder. Det drejer sig jo lige præcis også om, hvordan vi udnytter de ressourcer, folk har med sig. Hvordan får vi dem så at sige registreret, så man kan søge arbejde på baggrund af det? Kan man prøve at få lavet nogle overbygninger på de kvalifikationer, man rent faktisk har med sig?

Så bliver det sagt i forslaget, at efter forslagsstillernes mening skal det her, sådan forstår jeg det, lægge en dæmper på eller ændre en udlændingepolitik, som er præget af en ukontrolleret indvandring, tror jeg er den vending, der bliver brugt. Et af forslagene er så de EU-finansierede lejre i nabolandene til de lande, hvor flygtningene kommer fra.

Det er jo båret af, at der et sted er et forsøg på at finde en retfærdighedsbetragtning og sige: Jamen det skal være lige for alle dem, der flygter, deres mulighed for at komme hertil skal være lige.

Men jeg mener under ingen omstændigheder, at den model her ville kunne fungere i praksis; der har jo været gjort forsøg på det i EU-systemet. Og på den måde tror jeg, at det kan komme til at fungere meget vilkårligt og kaotisk, for

først kan man spørge: Kan man overhovedet oprette de lejre? Vil de lande, der i forvejen har 95 pct. af flygtningene, kunne tage imod endnu flere, og hvordan vil vi behandle de mennesker, der rent faktisk kommer illegalt ind i vores land og søger asyl? Hvordan sender vi dem ud af landet igen, uden at det bliver en temmelig umenneskelig handling?

Men når det er sagt – og det forslag har vi jo haft til diskussion før – så vil jeg godt sige, at jeg synes, der er en uklarhed, man kunne i virkeligheden oven i købet sige, at der er to linjer, der slås i Venstre og måske også De Konservative, når det drejer sig om udlændingepolitik. Her ser jeg en overskrift, der er båret af, at man skal begrænse indvandringen, den ukontrollerede indvandring, som de siger, mens man jo omvendt hører meget stærke røster fra ikke mindst Venstre om, at vi sådan set stort set kan åbne vores grænser og lukke dem ind, der gerne vil ind, hvis de bare kan få et arbejde.

Der ser jeg faktisk nogle modsætninger. Jeg ser forslaget her som først og fremmest båret af en holdning, der siger, at vi er nødt til at have en styret tilgang af mennesker til vores land, mens man har andre strømninger, ikke mindst i Venstre, men også i Konservative, der slår til lyd for en langt mere åben indvandring.

Jeg ved ikke, om det er det, der rumsterer i det sidste punkt, der hedder »en smidigere behandling af ansøgning om opholdstilladelse til specialister m.v.«. Nu er hele den procedure, vi har, faktisk gjort meget smidig, og vi har jo et system, der betyder, at hvis arbejdsgiveren ikke kan finde arbejdskraft her i landet og finder en arbejdskraft i udlandet, jamen så kan vedkommende komme ind.

Det betyder faktisk, at der er ganske mange også fra tredjeverdenslande, der sammenlignet med folk fra andre lande får arbejdstilladelse i Danmark. Så man kan godt lige diskutere de der regler, men der står stadig væk tilbage, hvordan de røster i Venstre og Konservative om, at man vil have en åben indvandring, harmonerer med grundtanken i forslaget her.

Noget af det, der er blevet sagt, som også er med i forslaget her, er, at man så skal have et op-tjeningsprincip for offentlige ydelser. Det mener jeg også bliver en skrivebordskonstruktion, for når man har givet mennesker opholdstilladelse, og de så af en eller anden grund får brug for fulde offentlige ydelser, inden der er gået de her 7 år, jamen så vil man enten ende med at give dem det alligevel, eller også vil vi stå med nogle B-

medlemmer af vores samfund, som er syge eller er udsat for en eller anden situation, hvor de har brug for samfundets hjælp, og hvor de vil være langt ringere stillet end andre mennesker i samfundet. Det mener jeg ville være meget uheldigt.

Men hvis man ser på forslagene som helhed, mener jeg faktisk, man kan sige, at 9 ud af de 15 forslag er noget, som regeringen allerede har gjort noget ved eller vil gøre noget ved. Det er jo spørgsmålet om en hurtig asylsagsbehandling, det er spørgsmålet om afsløring af fupasylsøgere, omgående udsendelse efter afslag, særlig indsats mod kriminelle udlændinge, skærpet indsats mod menneskesmugling og menneskehandel, en smidigere integration, lettere adgang til meritoverførsel, en smidigere behandling af asylansøgere og en fornyet vurdering af grundlaget for opholdstilladelse for flygtninge, der rejser til hjemlandet på ferie, og det er noget, som jeg også tidligere har meddelt offentligheden, at jeg arbejder med i ministeriet.

Men når det gælder punkt 1 om, at alle flygtninge skal søge fra en flygtningelejr, så har jeg sagt, hvorfor jeg ikke tror, at det kan lykkes, og hvorfor det også er en idé, jeg ikke kan støtte ud fra et menneskesyn.

Så er der tilbage tre punkter: et nyt de facto-begreb, midlertidig opholdstilladelse de første 7 år, Dansk Flygtningehjælp ud af flygtningesagerne og – og så er der i virkeligheden fire punkter – strammere betingelser for familiesammenføringer.

Jeg mener, at et af problemerne ved hele spørgsmålet om, hvorvidt en midlertidig opholdstilladelse skal vare 7 år, jo er, at det kan gå ud over integrationen. Altså at man er i en slags ingenmandsland i en længere periode og derfor har svært ved at blive en aktiv del af det danske samfund, hvor den store overskrift netop må være: Hvordan sørger vi for, at de mennesker, der bor i landet, og dem, vi ved vil få opholdstilladelse i de kommende år, faktisk bliver en aktiv del af de danske samfund?

Når det gælder reglerne for familiesammenføringer, er jeg enig i, at det er ulykkeligt, at så mange, der sågar er født og opvokset her i landet, fortsat finder en ægtefælle uden for Danmark, meget ofte i det land, de eller deres forældre oprindelig kom fra.

Lovgivningen blev jo strammet sidste år, bl.a. ved at der blev indført et tilknytningskrav. Vi holder øje med, hvordan det virker, men helt grundlæggende er det jo meget vigtigt, at der sker en holdningsændring, bl.a. ved at man støt-

ter de unge mennesker, som gerne frit vil vælge en ægtefælle og finde en ægtefælle her i landet. Så jeg er enig i, når vi også snakker integration, at det er meget ønskværdigt, at man finder sin ægtefælle her i landet, og det er der brug for en stærk indsats over for.

Så til sidst omkring et nyt de facto-begreb: Der vil jeg sige, at jeg egentlig synes, det er lidt skævt at tage fat i de facto-begrebet, fordi det kunne give det indtryk, at det er en slags andenrangsflygtninge sammenlignet med konventionsflygtninge. Sådan kan man ikke stille det op. Man kan ikke sige, at man er i mindre risiko for at være forfulgt som de facto-flygtning end som konventionsflygtning.

Jeg mener også, at det med at lave en positivliste kan være en overordentlig dårlig idé, som vil kunne ramme nogle mennesker meget uretfærdigt, fordi det kan betyde, at hvis man bliver forfulgt af en grund i sit hjemland, og den grund ikke er på den positivliste, jamen så risikerer man at blive sendt hjem. Man kunne spørge forslagsstillerne: Hvordan vil man undgå, at det vil føre til, at man faktisk kommer til at sende mennesker hjem til forfølgelse, fordi de falder ved siden af positivlistens grunde?

Men som jeg har sagt i et åbent samråd, er regeringen indstillet på at gå ind og vurdere hele grundlaget for asyl, også ud fra hele spørgsmålet om, hvilken form for kriminalitet eller forbrydelse mod menneskeheden der er sket, inden man kommer til landet og beder om asyl.

Det er jo sådan, som jeg har sagt under samrådet, og som også er fremgået af den offentlige debat, at et mindre antal asylansøgere får afslag, fordi de er udelukket på grund af kriminalitet, men jeg mener, at der kan være grund til at se på det regelsæt og den skillelinje mellem dem, der får afslag på asyl på grund af kriminalitet, og dem, der alligevel får asyl. Så det er så et af de punkter, man kan sige det tiende punkt af dem, der er nævnt her, som regeringen selv arbejder videre med.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, nu står vi her igen. Knap 9 mødedage efter, at Folketinget afviste Venstres og De Konservatives kasseeftersyn af udlændingeloven, har de fremsat det igen, og det skal de selvfølgelig have lov til, men formålet er lidt svært at finde.

En del af forslagene er forslag, som allerede er gennemført under denne her regering, og jeg forstår ikke helt formålet med at fremsætte dem igen.

Allerede i dag sidder langt de fleste flygtninge i lejre i nærområdet; allerede i dag betyder det fornyet behandling af en asylsag, hvis en flygtning rejser hurtigt hjem på ferie; allerede i dag sætter vi hårdt ind mod kriminelle asylansøgere, og jeg kunne blive ved. Jeg tror faktisk ikke, at nogen som helst i dette Ting er uenige i, at der skal sættes hårdt ind mod fup, kriminalitet og svindel, mindst af alle den siddende regering.

Hvert eneste år stort set uden undtagelse, siden denne regering trådte til, har vi haft udlændingeloven og integrationsloven oppe til revision, og det har vi gjort, fordi vi selvfølgelig vil sikre, at det danske asylsystem er for mennesker på flugt og ikke for mennesker, der er ude på fup, svindel og kriminalitet. Det kan selvfølgelig være, at meningen med at skrive disse mange gennemførte forslag ind i kasseeftersynet er at vise, at man bakker op om regeringens linje i flygtninge/indvandrerpolitikken. Hvis det er derfor, så vil jeg på Socialdemokratiets vegne gerne sige tak for hyldesten.

Når man har sorteret hyldesten til den første politik fra, så indeholder forslaget også en række forslag, som kun kan ses som en hyldest til den indre svinehund. 7 år inden man får permanent opholdstilladelse, en reel afskaffelse af de facto-begrebet, optjening af ret til sociale ydelser; disse forslag vil formentlig ikke blot være på kant med en del internationale konventioner, men endnu vigtigere være langt over grænsen for god humanistisk politik.

Hvis vi lader flygtninge og indvandrere gå endnu længere, inden de har vished for deres fremtid, og samtidig tager en række ydelser fra dem, så skaber vi et A- og et B-hold i Danmark, og det vil kun forstærke spændingerne og være en stopklods for integrationen.

Det virker, som om Venstre og Konservative i deres forsøg på at overhale Dansk Folkeparti højre om desperat har søgt efter nye ekstreme forslag, men hvorfor siger man det så ikke rent ud, som det er?

Jeg mener, at vi i stedet for bare at fremsætte gamle forslag skal tænke os godt om. Vi skal passe på, hvad vi gør oven på de tragiske begivenheder i USA. Der har desværre været en tendens til, at visse grupper og partier har brugt begivenhederne til at piske en stemning op omkring flygtninge og indvandrere. Sådan en stem-

ning gavner ikke andet end frygten, fremmedangsten og den indre svinehund.

Men hvor er så forslagene til en bedre integration? Hvor er jeres forslag til at styrke dansk-kundskaberne? Hvor er jeres forslag til at fremme integrationen på arbejdsmarkedet? De er væk, ja, de er i hvert fald ikke med i dette forslag.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet sige, at vi ikke kan støtte det stillede beslutningsforslag, men sige, at vi i Socialdemokratiet ønsker en retfærdig, humanistisk og konsekvent udlændingepolitik, og i stedet for ustandselig at puste til ilden og splittelsen i befolkningen vil vi lade integrationsloven virke. Socialdemokratiet har fremlagt lov på lov, som skal sikre, at alle kommer i arbejde, ligegyldig hvad de hedder eller hvor de kommer fra. Alle skal være en del af samfundet.

Med hensyn til den nye situation efter den 11. september 2001 har regeringen allerede fremlagt en række forslag, og der er en række forslag på vej.

Statsministeren ridsede det op i sin åbningsredegørelse: Terrorismen skal ikke finansieres fra Danmark. Straffeloven skal ændres, så den tager højde for terrorisme. PET og udlændingemyndighederne skal arbejde meget mere effektivt og hurtigere sammen, end de gør i dag, og vi skal på alle mulige måder sikre, at asylansøgere, som har deltaget i terrorhandlinger, ikke får opholdstilladelse i Danmark. Og hvis de kommer herop, skal de straffes. Terrorister skal ikke kunne gå ustraffede rundt i Danmark.

Lad mig nu slå fast én gang for alle: Der er ikke en sammenhæng mellem terrorisme i USA og den danske udlændingelovgivning. Bruger vi den 11. september som undskyldning for at lukke vores grænse hermetisk, svigter vi den humanisme og det demokrati og de menneskerettigheder, som hele krigen mod terror skal forsvare. Og selv hvis vi lukkede vores grænser, ville vi ikke kunne forhindre terror. Den kan kun bekæmpes ved at mindske de spændinger imellem befolkningsgrupper og mellem den rige og fattige verden, som Venstre og Konservative gør alt for at styrke.

Socialdemokratiet ønsker ikke at foregøgle befolkningen, at der findes nemme løsninger på det her, men til gengæld findes der kun en retfærdig, humanistisk og konsekvent udlændingepolitik hos os.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan forstå, hr. Lars Kramer Mikkelsen har et vældigt behov for at forsikre omgivelserne om, at han ikke har ladet sig påvirke af den 11. september. Hvorfor ellers nævne det? Den 11. september er ikke nævnt.

Dette beslutningsforslag er et udtryk for den udlændingepolitik, der har været V's og K's i årevis, og som vi bliver ved med at fremføre, indtil den bliver gennemført. Det er det, vi er valgt til.

Jeg kunne jo høre, at hr. Lars Kramer Mikkelsen mente, at forskellige ydelser giver A- og B-hold. Så vil jeg godt spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, hvorfor han stemte for den særlige integrationsydelse, fremsat af partifællen Thorkild Simonsen. Dengang ville hr. Lars Kramer Mikkelsen godt have et A- og et B-hold.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen håned jo fingeraftryksreglerne i foråret. Nu har vi lige fået en forelæsning af justitsministeren, så det kan da være, at hr. Lars Kramer Mikkelsen har ændret mening. Han har jo ikke ytret sig om det i dag.

Med hensyn til den indre svinetur og arbejdspladserne vil jeg da godt høre, om man tænker på statsministerens bemærkninger om, at muslimerne ikke skal ligge og bede bønner på arbejdspladsen. Det var da noget af det groveste, vi har hørt.

Og endelig: Hvordan går det med alle de forsikringer gennem sommerferien i pressen om, at hr. Lars Kramer Mikkelsen vil have strammet familiesammenføringsreglerne? Er det noget, man er rendt fra igen? Var det bare valgflæk og løgn over for vælgerne, eller hvad er meningen?

John Vinther (KF):

Jeg er muligvis et naivt menneske, men jeg har faktisk den opfattelse, at der er dele af Socialdemokratiet, der har viljen til at stramme op på udlændingeloven. Indimellem kommer der jo nogle fornuftige betragtninger fra den kant.

Nuvel, jeg medgiver, at det ofte er de socialdemokratiske borgmestre, der har set lyset, men det er jo også dem, der møder problemerne i første geled. Så viljen er der nok et eller andet sted; det kniber gevaldigt meget mere med evnen.

Det illustreres i virkeligheden til overmål af både indenrigsministerens tale i dag og hr. Lars Kramer Mikkelsens tale. Jeg synes faktisk, at hr. Lars Kramer Mikkelsens tale var en meget skuffende tale. Hr. Lars Kramer Mikkelsen havde muligheden for at følge op på sommerens man-

ge flotte udmeldinger og vise, at Socialdemokratiet havde forstået, at smertegrænsen for, hvor stor en del af byrden Danmark kan påtage sig, er nået.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen kunne have holdt en fejende flot tale, en opfølgning på sommerens udmeldinger om, hvordan Socialdemokratiet ville være med til at bremse tilstrømningen til Danmark. Det gjorde hr. Lars Kramer Mikkelsen imidlertid ikke. I stedet fik vi talen, standardtalen, med alle paraderne oppe, én endeløs kritik af Det Konservative Folkeparti og Venstres forslag.

Det synes jeg er synd. Det synes jeg, fordi jeg og formentlig en meget stor del af befolkningen så stadig må svæve i uvished om, hvorvidt Socialdemokratiet har opdaget problemet og vil være med til at gøre noget for at bremse tilstrømningen.

Tilstrømningen er et problem. Smertegrænsen er nået i en række kommuner, og det er vel sådan set også grunden til, at de pågældende kommuner friholdes, når der skal fordeles nye flygtninge. I stedet må andre kommuner tage en større del af byrden på sig, men de kommuner har jo også en smertegrænse, der nås en dag.

Der er ikke nogen, der er tjent med, at et flertal her i huset bare vender det blinde øje til. Det er en afgørende forudsætning for en succesfuld integrationsproces, at tilstrømningen foregår i et tempo, hvor kommunerne kan følge med og kan løfte opgaven.

Så jeg synes derfor også, det er noget skuffende, når indenrigsministeren bebrejder Det Konservative Folkeparti, at vi ikke interesserer os nok for integrationen. Den interesserer vi os nemlig en hel del for. Det er også derfor, vi siger, at man altså er nødt til at sørge for, at tilstrømningen sker i et tempo, så vi kan få en succesfuld integration.

Vi vedkender os til fulde, at Danmark som et rigt og civiliseret land naturligvis skal hjælpe mennesker, der er på flugt, og vores menneskesyn byder os også, at vi til enhver tid vil møde alle, der har lovligt ophold i Danmark, med respekt og anstændighed.

Men vi kan altså ikke afhjælpe alverdens fattigdomsproblemer via den danske udlændingelov; derfor skal der strammes op, så vi ikke bruger en uforholdsmæssig stor del af ressourcerne på sagsbehandling af mennesker, der ikke er flygtninge. Det er simpelt hen ikke rimeligt over for dem, der reelt har behov for hjælp og beskyttelse.

Det er sådan set baggrunden for de bærende elementer i dette beslutningsforslag, nemlig for det første at yde hjælpen og beskyttelsen i så stor udstrækning som muligt i nærområderne, at vi strammer op på de facto-begrebet, og at vi ikke gør flygtninge til indvandrere. Det er efter vores opfattelse udtryk for en udlændingepolitik i balance, hvor vi til fulde lever op til vore moralske forpligtelser til at hjælpe mennesker, der er på flugt, samtidig med at vi strammer op, så vi sikrer, at der er bred forståelse og opbakning i befolkningen for udgangspunktet, nemlig at vi selvfølgelig skal hjælpe.

Det er der ikke flertal for i dag. Vi håber, at der vil være et sådant flertal efter et kommende folketingsvalg, og det skulle glæde mig meget, hvis Socialdemokratiet var en del af det flertal.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Vi skal høre mange påstande om smertegrænse. Jeg tror også, der er en viljegrænse i det danske samfund, og det er måske i virkeligheden den, det skorter på. Dengang vi fik de bosniske flygtninge til Danmark, var der ikke mangel på vilje, men når der bliver pisket en stemning op mod andre, kan vi pludselig ikke få skaffet asylcentre, fordi man i virkeligheden puster en stemning op. Det er jo ikke et spørgsmål om, at vi ikke har kapacitet og ikke kan klare det.

Men jeg har to spørgsmål til hr. John Vinther. Det ene det er, at man vil erstatte de facto-begrebet med en positivliste. Kan hr. John Vinther mene, at man med en positivliste kan sikre sig at angive alle de situationer, hvor folk er forfulgte og derfor bør have asyl? For det er jo det, de facto-begrebet angiver.

Det andet det er: Hvilken retssikkerhed vil De Konservative sikre de folk, der måske er åbenbart grundløse asylsøgere, således at det ikke kun er én myndighed, der behandler dem og måske smider dem ud hurtigt? Hvilken retssikkerhed skal de have? Er det nok, at det bare er én myndighed, der skal se på deres situation?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Der kunne være mange spørgsmål at stille til den konservative ordfører, men for at han ikke skal kunne undslå sig eller ikke kunne overkomme at svare på dem, vil jeg koncentrere mig om et enkelt, nemlig til punkt 15, smidigere behandling af ansøgninger om opholdstilladelser til specialister m.v. fra udlandet.

Skal de specialister have lov til at have deres ægtefæller og deres familie med til landet? Hvor længe skal de kunne være her? Skal de smides ud igen, når jobbet holder op, når beskæftigelsesmulighederne holder op efter 2 år, eller også, hvis det er efter 10 år, hvis de har haft deres familie med her til landet, eller skal de i alle de år have lov at være her eller lide under at være her uden deres familie osv.? Jeg synes, der mangler nogle praktiske forhold.

Og så vil jeg endelig sige, at da vi fik fremmedarbejdere til landet, så kom de her til landet, fordi vi havde brug for dem. Alligevel fik vi faktisk problemer med deres efterkommere, og det har nok noget med den manglende integrationsproces at gøre. Kan det problem ikke opstå igen med dem, som vi nu vil give en smidigere behandling?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Først vil jeg starte med at beklage, at jeg ikke fik svaret fru Birthe Rønn Hornbech på et spørgsmål, men jeg opfattede nu også nogle af spørgsmålene som rent retoriske frem for egentlige spørgsmål til mig.

Men jeg vil i hvert fald sige til hr. John Vinther, at vi har jo hørt meget tordneri omkring asylfup, misbrug og kriminalitet blandt udlændinge. Men jeg vil godt spørge: Hvem er egentlig modstander af at bekæmpe asylfup, misbrug og kriminalitet? Det er ikke mange partier her i Folketinget, som har ytret, at de er modstandere af at bekæmpe disse ting, og da slet ikke regeringen.

Det var os, der foreslog adskillige stramninger med netop det formål, og flere initiativer er på vej, hvilket næppe har undgået Venstres eller De Konservatives opmærksomhed.

Derfor vil jeg godt spørge: Hvilke partier er det, som man har indtryk af vil være imod at begrænse asylfup, misbrug og kriminalitet?

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Først til hr. Lars Kramer Mikkelsen: Set i lyset af, at vi lige i fællesskab har forladt et åbent samråd – det må jeg i virkeligheden godt referere fra, når det nu engang var åbent – så er det jo i virkeligheden en underlig argumentation. For nu har vi igennem de sidste 14 dages tid fået afdækket, at vi her i landet har modtaget folk, der har begået krigsforbrydelser, har begået folkedrab eller i hvert fald er under mistanke for det. Pågæl-

dende, bevares, har ikke fået asyl, men er her jo så på det, der nu i folkemunde hedder et tålt ophold.

Jeg synes, at den fase, vi har været igennem med mediernes beskrivelse, jo meget godt illustrerer, at regeringspartierne, hvis man overhovedet har vidst det, i hvert fald ikke har meddelt det videre til Folketinget. Så jeg synes, det er en lidt underlig argumentation.

Til hr. Knud Erik Hansen: Ja, hvis der ikke er en smertegrænse, hvorfor er det så således, at der allerede i dag er kommuner, der friholdes, når der skal fordeles flygtninge? Det er naturligvis, fordi de pågældende kommuner har nået smertegrænsen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, men når nu hr. John Vinther fremdrager det åbne samråd, havde det måske også været på sin plads at fremdrage, hvad de pågældende ministre, som var i samråd, netop gav løfte om på det pågældende samråd, at der var nogle ting, som man var indstillet på at rette op på, men hvoraf meget af det jo var fælles gods. Derfor var man også klar over, at det ikke var noget, regeringen kom til at stå og skulle bære ansvaret for alene, men at en række af Folketingets partier havde været med til at vedtage eksisterende lovgivning på det her område.

Derfor synes jeg ikke, det er nogen ejendommeligt argumentation, men jeg vil blot sige, at selvfølgelig er der ting, der skal rettes op på. Det vil formentlig ske med de samme partier, som har indført den gældende lovgivning, som de her sager er blevet behandlet under.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg fik kun svar på det ene af spørgsmålene. Jeg vil sige, det er klart, at nogle kommuner har en stor belastning, derfor har man lavet en fordeling. Men det betyder jo ikke, at Danmark som et samlet land ikke godt kan modtage flere, og der oplever jeg faktisk, at vi har en viljegrænse mere end en kan-grænse.

Jeg fik ikke svar på de to andre spørgsmål. Jeg synes, de er vigtige. Jeg går ud fra, at De Konservative mener, at det er vigtigt, at vi har en retsstat med retsprincipper, og at vi ikke skal smide folk ud.

Men et af de principper, der ligger i de facto-begrebet, er, at vi ikke må smide folk ud, hvis de er forfulgte, og jeg spurgte hr. John Vinther: Kan

man lave en positivliste, der sikrer alle forfølgelsessituationer? Det er det ene. Og det andet er: Er det et rigtigt princip, at der kun er én instans, der kan afgøre, om åbenbart grundløse asylsøgere skal smides ud? Har vi ikke brug for, at der også er en anden instans som kontrolinstans? Er det ikke et godt retsprincip, at der er to instanser, der er inde, og derfor opfatter jeg det som dybt bekymrende, at man vil smide Dansk Flygtningehjælp ud.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen hr. John Vinther har lovet nede på gulvet, at han vil besvare det spørgsmål, som jeg ikke fik svar på i første omgang, så jeg ville egentlig bare gentage mit spørgsmål om, hvordan man vil behandle de her specialister, den arbejdskraft, der kommer til landet, med hensyn til deres familie, og hvornår de skal hjem igen, når vi ikke har et job længere til dem.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Denne gang vil jeg så starte med at komme med et svar til hr. Ole M. Nielsen, så vi i hvert fald når det denne her gang.

Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at mange af de problemer, vi efterfølgende har oplevet i slipstrømmen af indvandringen i slutningen af 1960'erne og 1970'erne, nu måske nok mere skyldes, at man ikke fik slået proppen i, det skyldes nogle meget lempelige familiesammenføringsregler, der gjorde, at antallet af udlændinge her i landet blev ved med at vokse, på trods af at man altså først i 1970'erne fik et indvandrerstop.

Jo, Det Konservative Folkeparti ønsker, at vi får nogle smidigere regler for at kunne tiltrække eksperter og kvalificeret arbejdskraft. Det er vores opfattelse, at dele af dansk erhvervsliv inden for meget få år vil opleve et stort behov for at kunne tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

Og jo: I en eller anden udstrækning skal de pågældende naturligvis have mulighed for at slå sig ned her i landet. Det, der er problemet i dag, er jo, at vi i 1970'erne tiltrak mennesker, der kun i begrænset udstrækning kunne bidrage med aktiver til det danske samfund. Det, det gælder om i fremtiden, er ikke at begå den samme dumhed.

Til hr. Knud Erik Hansen: Ja, så fik vi jo bekræftet, at der er en smertegrænse, og mit spørgsmål til hr. Knud Erik Hansen kunne så

være: Jamen vi kan da selvfølgelig godt fortsætte med at tillade tilstrømningen til landet, indtil alle kommuner har nået smertegrænsen, men er det monstro særlig klogt?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil egentlig godt have afklaret, om det er, fordi hr. John Vinther ikke vil svare eller ikke havde tid til at svare på mit andet spørgsmål.

Jeg havde et spørgsmål om de facto-flygtninge, jeg havde et spørgsmål om Dansk Flygtningehjælp med hensyn til retssikkerhed. Jeg vil meget gerne, hvis hr. John Vinther ville svare på det, og give ham mulighed for at svare én gang til.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg mangler egentlig et helt klart svar på, om denne her arbejdskraft, som vi har brug for i en periode, skal sendes hjem igen, når ikke vi har brug for den længere. Det synes jeg er interessant.

Og så vil jeg i øvrigt gerne spørge hr. John Vinther, hvordan han definerer et arrangeret ægteskab.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Til hr. Knud Erik Hansen: Svaret er ja. Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at man ved at sammensætte en positivliste vil kunne rumme alle de grunde, der med rette kan betragtes som værende asylberettigede.

Det, der er problemet i dag, er, at vi med den definition, der er af de facto-begrebet i dag, rent faktisk giver asyl i Danmark til mennesker, der ville blive afvist i stort set alle andre lande, vi sammenligner os med. Jeg mener ikke, at man kan sige, at de lande, vi normalt sammenligner os med, er mindre humant indstillet, end vi er, men vi giver altså asyl til en række mennesker, der ville blive afvist i andre lande.

Og jo, jeg mener også, at det, sådan som man i dag anvender åbenbart grundløs-proceduren, bedømmer det, er fuldt forsvarligt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så går vi videre til ordførerrækken, hr. Knud Erik Hansen.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg er nødt til at starte med at spørge Venstre og De Konservative, hvad meningen egentlig er med det her. Man mangler penge til at trykke valgmateriale og bruger folketingsystemet for at få det udbredt. Det er jo ikke et konkret forslag. Det er 15 forskellige forslag, hvoraf de fleste er ganske omfattende, og hvis vi har 5 minutter til at kommentere dem, giver det maksimalt 20 sekunder til hvert forslag. Jeg synes, det er misbrug af Folketingets tid, for der kan ikke blive nogen seriøs behandling af de 15 forslag. De burde være fremsat som 15 selvstændige forslag, hvis man mente det alvorligt, og de ikke bare skulle være en del af en valgkamp.

Når det så er sagt, vil jeg sige: Jeg synes, det er rigtigt, og at der er god grund til, at udlændingepolitikken er blevet et markant emne. Vi lever i en verden, hvor en stor del af befolkningen lever i stor fattigdom, og hvor der også er politisk uro. Det sidste er måske ikke nyt og måske heller ikke det første, men vi lever også i en verden, der er blevet meget mindre. Det meste af verden er kommet tæt på, det mærker vi også, når det gælder flygtninge, og det har medført forskellige reaktioner. Nogle kan man betragte som panikreaktioner i den vestlige verden, bl.a. i EU, hvor man med mange foranstaltninger lukker grænserne så meget, at FN gennem UNHCR løfter en advarende finger og siger: Nu er det vist for galt!

Resultatet er, at vi ser en større kriminalisering af transporten af flygtninge. Kriminelle miljøer overtager den, og det er i virkeligheden skruen uden ende. Desto mere man lukker, desto mere kriminelt bliver hele spørgsmålet om flygtninge, og det er dybt bekymrende. Alt det har vi set, uden at EU og dermed også Danmark reelt har bekymret sig om, hvorledes man egentlig skal sikre, at folk, der er forfulgt uden for Europas grænser, kan have mulighed for at søge asyl. Interessen for at holde folk ude har været den altdominerende.

Jeg synes, der er brug for at sikre, at folk, der har et reelt behov for asyl, også kan søge det, og hvis det er dét, der er intentionerne med Venstres forslag, kan vi godt støtte noget af det. Men vi oplever ikke, at det helt er dét, der er intentionerne.

Vi er også enige i, at den forråelse af asylmiljøet, som vi ser, er dybt bekymrende. Jeg har nævnt, at der er menneskesmugling, der er forsøg på snyd, og der er også megen kriminalitet blandt asylansøgere. Det er klart, at det er noget,

vi ikke kan have, og det er noget, vi skal slå imod.

Jeg tror også, det er vigtigt at sige i lyset af terroreren, der blev meget synlig den 11. september, at det jo ikke er blandt asylansøgere, vi skal frygte terrorister. Det kan man nogle gange komme til ud fra den debat, vi har. Hvis vore systemer er vågne, er det ganske svært som terrorist at komme igennem vores asylsystem. Hvis man er terrorist, tror jeg, det ville være langt lettere at bruge green card-ordninger og lignende til at komme ind i de europæiske lande.

Vi kan godt støtte en del af Venstres forslag. Vi synes, det er rigtigt, at der er brug for i stor udstrækning at hjælpe i nærområderne, for det er klart, at vi ikke kan tage alle asylansøgere, og der er utrolig mange, som har brug for hjælp i nærområderne, og det er fattige lande. Men der er også brug for en anden politik. Der er også brug for, at man sætter ind over for fattigdommen og den politiske uro. Nødhjælp i nærområderne og nær ved dem er i virkeligheden et middel her. Der er i virkeligheden brug for, at vi massivt øger bistandsstøtten, og her er det jo bekymrende, at de borgerlige ikke vil være med, men faktisk vil skære ned.

Men det, der er afgørende, er jo til syvende og sidst, at uanset hvad vi gør, undgår vi ikke, at der er nogle, der banker på vores dør, fordi de er forfulgt. Her er der brug for, at de får en ordentlig behandling, hvor vi sørger for retssikkerhed og giver dem mulighed for at få et ordentligt liv i Danmark, og det oplever vi ikke at forslaget her er udtryk for. Det er faktisk udtryk for det modsatte. Jeg synes, det er dybt bekymrende, at Venstre og De Konservative, som mener, man skal have retssikkerhed, faktisk med dette forslag på flere punkter griber ind over for retssikkerheden.

Når man har læst forslaget, sidder man tilbage med en fornemmelse af, at Venstre og De Konservative ligesom Dansk Folkeparti egentlig deler mennesker op i over- og undermennesker. Er man asylansøger, skal man ikke have retssikkerhed, og man skal heller ikke have den værdige behandling, som vi normalt giver mennesker i en retsstat og en velfærdsstat. Jeg går ud fra, at Venstre og De Konservative fortsat mener, at Danmark skal være en retsstat, men jeg kan godt betvivle det, når jeg ser forslaget her.

Jeg synes også, det er vigtigt, når vi som her står med nogle ganske store problemer, at vi holder hovedet koldt og holder hjertet varmt, for til syvende og sidst drejer det sig om, at vi skal ind

til kernen af mennesker, der er forfulgt, og de skal have sikkerhed og også have en ordentlig behandling. Men når jeg ser dette forslag, har jeg fornemmelsen af, at hos Venstre og De Konservative er det hovedet, der er blevet varmt og hjertet koldt.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes, der var nogle stikkende bemærkninger i det sidste indlæg, så jeg havde egentlig regnet med, der var kommet en hel masse korte bemærkninger; men det gjorde der ikke. Men at sige, at vi vil dele mennesker op i over- og undermennesker, er ligesom at sige, at lige så snart man har en anden holdning til, om nogle ting skal strammes op, ja, så er det, fordi man vil dele folk op. Jeg synes faktisk, det er lidt usmageligt at stå og sige sådan noget.

Jeg vil starte med at sige, at Dansk Folkepartis ordfører på området ikke kan være til stede i dag, så derfor skal jeg sige et par korte bemærkninger om forslaget her.

I Dansk Folkeparti er vi rimeligt positive over for forslaget. Det kommer lidt bag på os, og det har det også gjort på andre ordførere, at forslaget kommer igen nu. Vi behandlede det i maj måned, og nu kommer det så igen, selv om det egentlig ikke blev modtaget særlig positivt. I hvert fald tog et flertal ikke positivt imod forslaget, så måske havde det været en idé at vente til efter et valg med at fremsætte det igen, for så kunne det være, at det parlamentariske grundlag for, at nogle af punkterne kunne gå igennem, ville være i orden.

Men det blev jeg nu også i tvivl om, fordi man hørte hr. John Vinther sige, at hvis der efter et valg var en situation, hvor Socialdemokratiet lige pludselig kunne være parlamentarisk grundlag for forslaget, kunne man nok få det igennem. Det har jeg lidt svært ved at forstå, men det er måske, fordi en VK-regering satser på et parlamentarisk grundlag bestående af Socialdemokratiet, og det synes jeg da var lidt interessant for vælgerne at få oplyst. Jeg tror, den eneste mulighed for at få gennemført forslaget, er med Dansk Folkeparti som parlamentarisk grundlag, og det kan man jo så håbe er situationen efter et valg, for så skal vi nok få kigget på nogle af de emner.

Der er også nogle af talerne, der har været oppe i debatten og snakke om den indre svinehund osv. Her kan jeg ikke lade være med at tænke på, at for 5 år siden stod jeg ude i et forsamlingshus og sagde noget om, at man skulle

hjælpe flygtninge så tæt på nærområderne som overhovedet muligt i flygtningelejre. Da var der en socialdemokrat, som røg op, kan jeg huske, og sagde, at jeg talte til den indre svinehund. Men man må gerne sige det nu, for den socialdemokratiske statsminister havde det med i sin åbningstale, så nu er det ikke forkert.

Det vil så også sige, at med hensyn til mange af de ting, som er blevet debatteret her i dag, og som folk synes er forfærdelige, er det egentlig bare et spørgsmål om at lade tiden gå, for så læges alle sår, og så håbe, at statsministeren siger det i sin åbningstale, for så bliver det lige pludselig legalt at sige det. Det virker altså meget mærkeligt på mig, men sådan er politik jo nok.

I udvalgsbehandlingen vil vi følge forslaget tæt, og vi har også nogle spørgsmål til det. Men overordnet er vi, som vi var sidste gang, positive over for forslaget.

Christian Hesselberg (CD):

Forslaget om et kasseeftersyn er en genfremsættelse fra sidste samling, hvor det blev stemt ned med et klart flertal.

Også i sin ordførertale under åbningsdebatten sidste torsdag hev hr. Anders Fogh Rasmussen forslaget frem. Han kaldte det »Venstre og De Konservatives 15 forslag til en stramning af udlændingeloven«.

CD har den grundholdning, at nogle få ikke skal ødelægge det for de mange. Nogle få snydepelse, nogle få kriminelle asylansøgere skal ikke være skyld i, at vi laver nogle stramninger, der skærer alle over én kam og rammer en hel masse andre, som det ikke er meningen at ramme, nemlig dem, der ikke snyder. Der skal være lighed for loven, og det burde forslagsstillerne faktisk også være enige i.

På overfladen, når man ser forsiden af forslaget, ser flere af de 15 forslag ganske fornuftige ud. Ud fra overskrifterne ville CD umiddelbart kunne støtte 7-8 af dem, når man altså kun ser på overskrifterne. Men det er med dette beslutningsforslag ligesom med forsikringspolicer: man skal lige huske at læse det, der står med småt bagest. F.eks. er forslaget om smidigere integration noget, CD godt kunne støtte, men det dækker jo reelt kun over et ønske om at afskaffe modersmålsundervisningen i folkeskolen, og her kan CD altså ikke være med. Hvis det ikke er falsk varetegnelse, ved jeg ikke, hvad jeg skal kalde det. Jeg vil ikke gå ind i en længere debat om modersmålsundervisning, men mig bekendt findes der flere undersøgelser, som vi-

ser, at det er nemmere at lære dansk og komme til at beherske det ordentligt, når man også behersker sit modersmål.

Integration handler ikke om, at vi skal være fuldstændig ens. Det handler derimod om, at vi skal kunne være sammen, at vi hver især kan bevare vores egen kultur og stadig have det fornuftigt sammen. Derfor må og skal modersmålsundervisningen heller ikke ske på bekostning af, at børnene lærer dansk. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og.

Et andet eksempel er forslaget om afsløring af fupasylansøgere. Her kan CD jo også være med. Men når man ser bemærkningerne til forslaget, indeholder de en bemærkning om, at når forsvundne asylansøgere dukker op igen, skal de fratages retten til at opholde sig her i landet. Herved risikerer vi jo, at vi rammer nogle virkelige asylansøgere, nogle reelle asylansøgere, og det er en helt anden gruppe end dem, forslagsstillerne egentlig har tænkt på. Men det bekymrer åbenbart ikke forslagsstillerne.

Ved at genfremsætte disse 15 forslag samlet og i ændret form lugter beslutningsforslaget langt væk af, at det meget mere er et valgoplæg end et egentligt beslutningsforslag, som man ønsker gennemført. Desværre udnytter forslagsstillerne, at i den kommende valgkamp, når Venstre og De Konservative hiver forslagene frem, vil de fleste af vælgerne kun se overskrifterne. Den form for valgkamp kan være smart ud fra et markedsføringssynspunkt, men for demokratiet er det altså et tilbageskridt.

Så selv om der er dele af forslaget, CD godt vil kunne støtte, må vi i den fremlagte form afvise det i sin helhed.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Som andre også har noteret sig, er beslutningsforslaget identisk med et beslutningsforslag, vi behandlede for 4 måneder siden.

Forslagsstillerne har vel et behov for at markere, at de ikke har skiftet mening. Det regnede Det Radikale Venstre nu heller ikke med, og her til kan jeg oplyse, at Det Radikale Venstre heller ikke har ændret opfattelse hen over sommeren.

Det kan diskuteres, om det er upassende gang på gang at fremsætte de samme forslag. Ved domstolene er der noget, der hedder unødigt trætte, men princippet om at trætte gælder ikke her. Her i Folketinget er det op til den enkelte at trække en grænse.

Jeg synes i det mindste, at forslagsstillerne i lyset af debatten fra maj i år kunne have ulejligh-

sig med at ændre overskriften til beslutningsforslaget. Ordet »kasseeftersyn« er helt misvisende for forslagens indhold, og det var der også flere, der var inde på ved den sidste debat.

Forslaget indeholder en række mere eller mindre konkrete forslag til ændringer af gældende lovgivning m.m. Alle forslag til ændringer udspringer af politiske holdninger, men når man laver kasseeftersyn, er det for at se, om kassen stemmer. Skulle det overføres til udlændingelovgivningen, ville det handle om, at vi undersøgte, om lovgivningen på området blev gennemført i overensstemmelse med Folketingets beslutninger og intentioner, og det kunne der måske være god grund til at vurdere en gang imellem, både på dette område og på mange andre.

Udlændingelovens udmøntning er vigtig. Udmøntningen indebærer bl.a. mødet med det danske system og de danske holdninger, og derfor er det, der foregår i praksis, helt væsentligt. Men det er ikke det, forslaget handler om, på trods af ordet kasseeftersyn.

I beslutningsforslagets begrundelse er tonen slået an, og bemærkningernes omfang, 25 sider i alt, illustrerer også kompleksiteten i de 15 principper, beslutningsforslaget omfatter. Hvert eneste punkt rummer emner til en selvstændig, væsentlig debat, men det korte af det lange er, at Det Radikale Venstre har så mange indvendinger, både faktuelle og politiske, imod de enkelte elementer i beslutningsforslaget, at det ville være en håbløs debat at starte her. Emnerne kan vi diskutere i en kommende valgkamp, og det ser vi frem til. Det har formentlig heller ikke været meningen, at beslutningsforslaget skulle underkastes en seriøs diskussion, og jeg kan helt tilslutte mig, hvad hr. Knud Erik Hansen har sagt herom.

Jeg synes, det bliver illustreret ved, at forslagsstillerne ikke engang har ulejliget sig med at forholde sig til, at Folketinget rent faktisk før sommerferien vedtog, at der skulle foretages en særlig indsats mod kriminelle udlændinge, for at blive i forslagsstillerens sprog. Faktisk er det sådan i dag, at problemerne med kriminelle asylansøgere er mindsket betydeligt.

Også andre af de 15 punkter er der gjort noget ved, eller er der ved at blive gjort noget ved. Det Radikale Venstre afviser ikke at diskutere de 15 punkter. I Det Radikale Venstre er vi ikke dogmatiske. Vi vil gerne medvirke, hvor ting kan og bør gøres bedre, men det skal være på et bedre funderet grundlag end et beslutningsfor-

slag om kasseeftersyn, som er præget af slagord og forenklinger.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører, hr. Søren Søndergaard, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg sige følgende om forslaget:

Som en genfremsættelse fra sidste samling kan vi konstatere, at V og K ikke siden dengang er kommet på mere såkaldt visionære tanker, og jeg vil derfor blot sige, at vi ikke kan støtte forslaget. Da vi sidst havde sagen oppe, sagde vi det sådan:

Hvis man overhovedet kan sige noget positivt om forslaget, må det indskrænke sig til en kommentar til de motiver, der, må vi gå ud fra, ligger bag. De lyder pæne og afspejler tilsyneladende en drøm om, at hvis bare verden ikke var så grum, hvis bare alle mennesker ville opføre sig ordentligt og ikke gøre noget forkert og lade være med at forfølge hinanden, ville mange ting uægtelig være meget nemmere. Så ville folk ikke have behov for at flygte, og så ville menneskesmulgere ikke tjene på mennesker i nød og elendighed.

Det er vores opfattelse, at Venstres og De Konservatives hovedsynspunkt om at ville løse alle problemerne med flygtningepolitikken ved at yde hjælp i nærområderne lyder både pænt og nydeligt, men det forholder sig bare ikke til virkeligheden, desværre. Som vi også sagde sidste gang, hvis bare folk ville nøjes med at flygte til nabolandet, ville meget være opnået!

Hvis vi lige et øjeblik ser bort fra, at det faktisk allerede er sådan, situationen er i dag, ja, så er perspektivet i den løsning, som Venstre og De Konservative foreslår som kerneelement i dansk flygtningepolitik, at Danmark og EU skal oprette deportationslejre rundt om i den tredje verden.

Og jeg kan her tilføje: Danmark skulle så kun modtage flygtninge fra Norge og Sverige efter de principper. Alle andre asylansøgere skulle, som vi også sagde sidst, kunne smides tilbage, hvis de skulle være kommet til Danmark på anden måde.

Disse lejre, som altså skal oprettes og drives af Danmark og EU, skal være opsamlingssteder for flygtninge. Sådanne lejre findes faktisk allerede i FN-regi visse steder, og Danmark modtager hvert år kun ca. 500 flygtninge herfra. Vi har tidligere slået til lyd for at gøre denne kvote større, og hvis V og K virkelig ville gøre noget

fornuftigt, så kunne vi jo begynde med at hæve kvoten med det samme. Men det savner jo lidt positiv genlyd fra V og K.

Vi har tidligere understreget, at Enhedslisten ikke er kostfornægter, men det bør alligevel ikke komme bag på nogen, at man ikke her finder os ved det bord, som V og K dækker op. Jeg tænker på det, partierne forestiller sig om, hvordan man skal bekæmpe menneskesmugling. Ærlig talt, hvis man vil helbrede en syg, må man først finde ud af, hvorfor patienten er syg.

Som vi også sagde sidste gang under debatten: Når menneskesmugling er så lukrativ en forretning, som tilfældet ganske givet er, så skyldes det bl.a., at EU og Danmark har lagt alle mulige hindringer i vejen for, at folk kan komme ind legalt. Vi er bange for, at Venstre og De Konservative hellere vil underholde de kriminelle menneskesmugleres virksomhed end fjerne deres indtægtsgrundlag, f.eks. gennem en mere lempelig visumpolitik.

Lad mig dog til sidst gentage fra sidste debat, at forslaget om, at man i nævnsafgørelserne skal kunne se, hvem der har stemt hvad, er værdt at se nærmere på. Det vil vi gerne.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Jann Sjørnsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

For et halvt år siden forsøgte de partier, som står bag dagens beslutningsforslag, at komme igennem med et lignende forslag. Der er altså nærmest tale om en genfremsættelse.

Dengang som nu valgte partierne at bruge det smagfulde udtryk kasseeftersyn om beslutningsforslaget, men efter Kristeligt Folkepartis mening har den danske udlændingepolitik ikke brug for revisorer, der kan lave kasseeftersyn, som Venstre og De Konservative foreslår. Det er altså mennesker, vi taler om her, og de skal ikke reduceres til bilag, der skal få en eller anden kasse til at stemme.

Baggrunden for Venstres og De Konservatives beslutningsforslag er den ukontrollerede, som det hedder, indvandring. Kristeligt Folkeparti vil også gerne diskutere udlændingelovgivning, og vi har forslag til både stramninger og lettelser. F.eks. vil vi gerne stramme reglerne for familiesammenføring med forældre over 60 år, og vi ønsker en bedre undersøgelse af frivilligheden i sager om arrangerede ægteskaber. Det er nemlig frivilligheden, det handler om.

Udtrykket en ukontrolleret indvandring kan vi slet ikke tilslutte os. Sandheden er, at tilstrømningen til Danmark allerede er uhyre reguleret og højt kontrolleret. Der skal ikke strammes meget mere, før det betyder, at en gammeldanser ikke kan gifte sig med en amerikaner, hun møder på et studieophold. Og det skulle jo nødtigt komme til at gå ud over os selv.

Nej, det er ikke i tilstrømningen, vi finder hovedproblemet. Det gør vi derimod i den mislykkede integrationspolitik, som vi selv må tage ansvaret for, og som det er på høje tid at forbedre.

Vi skal møde de nye danskere med imødekommethed og værdighed. Det indebærer også, at vi skal stille krav, at vi skal give ansvar i langt højere grad, end vi gør i dag. Vi skal informere om, hvad det er for et samfund, de kommer til, hvilke regler der gælder her, og hvorfor vores samfund er blevet, som det er. Uden at de skal underlægge sig vores kultur, skal de forstå, hvad det er for regler, der fungerer i vores samfund. Det har vi været alt for dårlige til.

Kristeligt Folkepartis alternativ til Venstres og De Konservatives kasseeftersyn er derfor et menneskeligt eftersyn af integrationsindsatsen. Med andre ord, vi skal ikke holde flest mulige flygtninge uden for landet og behandle dem, der er her, som regnskabsbilag. Vi skal derimod koncentrere os om at integrere de medmennesker, der allerede er her, og dem, vi får, bedst muligt.

Det skal bl.a. ske gennem en hurtigere asylbehandling, en bedre integration på arbejdsmarkedet og en lettere adgang til meritoverførsler for udenlandske uddannelser, selv om det problem nu nok ikke er slet så stort, som det bliver gjort til.

Desuden mener vi stadig, at det vil være en god idé at få nedsat en udlændingekommission, der kan se på udlændingelovgivningen og give os alle sammen et bedre grundlag at tage stilling på, men man risikerer selvfølgelig, at en sådan kommission vender tilbage med melding om, at der ikke kan strammes meget mere op på udlændingelovgivningen. Det er måske derfor, at Venstre og De Konservative ikke har støttet tidligere forslag fra Kristeligt Folkeparti om en kommission.

Selv om vi er enige i enkelte af punkterne i det her mammutforslag, vi står med, kan vi ikke tilslutte os hele forslaget grundtanke, nemlig den, at udlændinge strømmer ind i Danmark og skal stoppes for – havde jeg nær sagt – enhver pris.

For et halvt år siden stemte Kristeligt Folkeparti imod V og K's forslag, og det gør vi også i dag. Det, der er brug for, er ikke at foregøgle folk, at Danmarks grænser er en åben ladeport, men derimod at tage seriøst fat på integrationsproblemerne, men det er der selvfølgelig ikke nær så mange stemmer i.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):
Jeg skal starte med at takke dem, der stort set har tilsluttet sig forslaget, nemlig Dansk Folkeparti, og med hensyn til spørgsmålet om kvoteflygtninge sige til Enhedslisten, at hvis Enhedslisten kan gå med til politikken om at hjælpe i nærområdet og sørge for, at asylsagsbehandlingen foretages i nærområdet, vil vi da gerne se på antallet af kvoteflygtninge. Vi synes netop, at enhver, der skal have opholdstilladelse som flygtning i Danmark, skal være kvoteflygtning.

Kristeligt Folkeparti er imod, men mener, at vælgerne er for Venstres forslag. Det mener jeg er en rigtig vurdering.

CD taler om, at man godt kan være enig i overskrifterne, jamen så synes jeg, at CD skulle prøve at give dem indhold – og lad os så diskutere det.

Jeg kan forstå, at De Radikale helst ikke vil diskutere udlændingepolitik herinde i Folketinget. Det kan jeg sådan set godt forstå, når man hører de meget forskellige meldinger, der kommer fra radikale politikere ude i landet.

Så har man spurgt: Hvorfor genfremsætter vi det efter et halvt år? Ja, hr. Lars Kramer Mikkelsen har jo hele sommeren i sin valgkreds slået sig op på, at han vil have strammet udlændingelovgivningen. Det kan jeg forstå bare var noget, man sagde.

Indenrigsministeren har for åben tv-skærm garanteret, at der ikke skal komme terrorister ind i landet. Derfor havde vi håbet på en mere markant ændring hos regeringen, også fordi statsministeren jo indtil flere gange har sagt, at al lovgivning skal gennemgås. Statsministeren brugte endvidere en meget stor del af sin taletid under åbningstalen på at tale om udlændinge. Jeg kan forstå i dag, at det kun var mundsvejr. Der ligger ikke så meget indholdsmæssigt i det. Det må vi tage til efterretning.

Jeg vil alligevel gerne prøve at besvare nogle af indenrigsministerens spørgsmål.

Indenrigsministeren mener, at hele ordningen om nærområder ikke vil kunne fungere. Det synes jeg som folkevalgt i Danmark er en fuldkommen opgivelse. Tilstrømningen er for stor, og sandheden er, at Danmark overhovedet ikke med den nuværende udlændingelovgivning kan værgе sig mod en massetilstrømning. Det vil regeringen åbenbart ikke gøre noget ved. Det vil vi, og det kræver en helt ny måde at anskue udlændingepolitikken på, hvis vi ikke skal have en massetilstrømning.

Der har været fremme fra Danmarks Statistik, at hver anden, der bor her i Danmark, om 100 år vil være udlænding. Det mener vi ikke Danmark kan klare. Det vil vi godt værgе os mod i tide, og derfor har vi år ud og år ind peget på væsentlige ændringer i udlændingepolitikken, og det bliver vi ved med, indtil vi får det gennemført.

Ministerens var inde på, at optjeningsprincippet ikke kunne bruges. Jo, det kan det godt, for det foreslog Thorkild Simonsen jo allerede som indenrigsminister i forbindelse med lavere integrationsydelse, og jeg skal også pege på modellen fra folkepensionen. Den mener vi godt kan overføres til kontanthjælpen.

Når vi, til trods for at vi har stemt for nogle stramninger i foråret, stadig væk har spørgsmålet om de kriminelle asylsøgere med, så er det jo, fordi vi ved, at vi skal være over regeringen hele tiden. Ellers sker der, skal vi sige, en slapning af administrationen, og så skal vi til at stramme op igen. Jo, man skal være over regeringen hele tiden, ligesom pressen også er det. Hver gang der præsenteres enkelthistorier om, at noget er gået galt, så forsikrer regeringen, at nu skal der ske noget. Derfor vil vi være over regeringen hele tiden.

Med hensyn til de udsendelsesproblemer, vi har, og som vi også har diskuteret i samrådet her for et øjeblik siden, er det jo vores opfattelse, at med ordningen om, at man skal søge asyl i nær-områderne, vil langt, langt de fleste af alle de udsendelsesproblemer, der er tale om, være væk. Men indtil da må jeg stærkt opfordre regeringen til at gøre noget ved det og piske de ambassadører, der repræsenterer lande, som ikke vil tage deres egne statsborgere tilbage. Det er i strid med folkeretten.

Ministerens var inde på, at der var nogle punkter, hvor ministeren var enig og havde gjort noget. F.eks. blev der nævnt flygtninge, der tager hjem på ferie, men så vil jeg godt spørge ministeren: Hvor mange opholdstilladelser er inddraget? Vi mener i Venstre, at det er helt forka-

steligt, at man først får asyl og så ganske kort tid efter rejser hjem til hjemlandet på ferie. Så mener vi, at så må man altså se på, om ikke opholdstilladelsen skulle inddrages. Jeg vil godt høre ministeren: Hvor mange er inddraget?

Ministeren har den opfattelse, og det er hun jo i sin gode ret til, at 7-års-reglen, altså dette, at vi ikke ønsker permanent opholdstilladelse før efter 7 år, skulle hindre en ordentlig integration. Det argument tror jeg ikke jeg har hørt før. Men vi er heller ikke enige, for vi har jo den opfattelse, at så længe udlændinge er i Danmark og har fået opholdstilladelse, og uanset at de ikke burde blive indvandrere, så skal man altid sørge for, at de bliver dygtiggjort, mens de er her. De skal ikke bare gå og ikke bestille noget.

Med hensyn til familiesammenføringerne ønsker vi en meget væsentlig stramning. Det, vi ser, er jo, at der bliver flere og flere familiesammenføringer, og at man i virkeligheden har sit hjerte i hjemlandet og ønsker, at børnene i tredje og fjerde generation skal blive ved med at modtage modersmålsundervisning. Hvis man vil have, at ens børn skal modtage modersmålsundervisning, og man selv har modtaget modersmålsundervisning og vil giftes med én fra hjemlandet, så har man nærmere tilknytning til hjemlandet, så har man sit hjerte i hjemlandet, og så skal man ikke familiesammenføres med opholdstilladelse i Danmark.

Nej, minister, vi mener ikke, at der er nogen, der skal være andenrangsflygtninge. De factoflygtninge er ikke nødvendigvis andenrangsflygtninge. Men det, vi peger på – og jeg har også forstået, at ministeren i hvert fald vil se på definitionen – er, at vi giver for mange opholdstilladelser. Langt de fleste gives efter regler, der ligger langt ud over konventionen. Vi er nu oppe på, om jeg så må sige, at vi kan se i Flygtningenævnets årsberetning, at man giver opholdstilladelse til nogle, hvor man ikke helt vil udelukke, at de kan blive udsat for chikane. Det er et alt for vidtgående begreb, og det vil vi have strammet.

Lad mig til sidst igen sige: Danmark kan ikke værge sig mod en massetilstrømning. Det er den situation, vi er i, og jeg synes, det havde været klædeligt, om der var nogen, der fortalte, hvor mange de vil tage. Det tror jeg gerne vælgerne vil høre. Til hr. Ole M. Nielsen: Hvor mange udlændinge kan vi tåle? Til hr. Hesselberg: Hvor mange udlændinge kan vi tåle og forblive et velfærdssamfund? Det kunne jeg godt lide at få et svar på.

Vi har jo set, hvad det betyder, at enhver bare kan rejse til Danmark gennem menneskesmuglere. Krigsforbrydere kan gemme sig i Danmark. Det skal afsløres af dagspressen, før vi nødtvunget kan få oplysningerne her i Folketingssalen.

Vi ønsker ganske enkelt ikke et sådant Danmark, hvor enhver ved at lade sig smugle ind og bare påberåbe sig asyl er sikret forsørgelse, så længe som man kan trække sagen ud. Det er ikke en rimelig behandling af Danmark, og vi kan ikke bevare vort velfærdssamfund, hvis vi fortsætter på den måde.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Hvor mange vi kan tåle? Det var da et mærkværdigt spørgsmål, når man læser Venstre og De Konservatives forslag, hvor der står, at vi kan importere en hel masse på greencard-ordninger. Og så skal vi have et spørgsmål om, hvor mange vi kan tåle. I sidste ende er det her jo et spørgsmål om, hvorledes vi integrerer, og hvorledes de mennesker kommer til at fungere i det danske samfund, og så kan vi tåle ganske mange.

Men jeg synes, der i det her forslag er nogle påstande, som er helt udokumenterede, hvor man kører på noget valgflæsk, der siger: Nu skal vi søreme begrænse, og vi skal have lavet en masse forslag, der kan begrænse antallet, der kan komme til Danmark. Når man så ser på de her forslag, er der ikke angivet noget som helst om, hvor meget det her begrænser.

Jeg vil egentlig godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvor meget forventer man faktisk, at man kan begrænse med de her forslag? Det må man have gjort sig nogle overvejelser om. Jeg mener, det er rent valgflæsk, det, der kommer. Det er et brud på retssikkerheden, som reelt ikke vil begrænse ret meget, men det er et alvorligt brud på nogle retssikkerhedsprincipper.

Det andet, jeg godt vil spørge efter, er: Der er jo en masse på vej i EU: nogle andre regler om familiesammenføringer og nogle regler for asylsagsbehandling med en helt anden retssikkerhed. Hvad vil Venstre gøre ved det, hvis det kommer igennem? Skal vi stadig væk køre kasseeftersynet, eller skal vi så følge EU's regler?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er egentlig meget skægt at høre, at mange af ordførerne har sagt i dag, at man egentlig ikke burde bruge så megen tid på at diskutere dette

forslag, men debatten går jo egentlig meget godt alligevel. Sådan er det jo nok.

Det, der fik mig herop, var, at fru Birthe Rønn Hornbech jo selvfølgelig er i en situation i dag, hvor ikke ret mange partier har været positive over for det her. Når Dansk Folkeparti fremsætter lovforslag i Folketinget, er stemningen selvfølgelig meget mere positiv end den, fru Birthe Rønn Hornbech selv oplever i dag, men normalt er det jo sådan, at hvis nogen så går op og erkender, at de støtter et forslag, ja, så giver man normalt også en bemærkning med en tak, fordi eksempelvis Dansk Folkeparti gerne vil støtte et forslag. Det hørte jeg ikke noget om.

Så vil jeg egentlig også gerne have at vide, om det er sådan, at når det her forslag nu ikke kan komme igennem, at det så vil blive genfremsat, og om Venstre og De Konservative vil erkende, at der kun er én måde for at få det her beslutningsforslag igennem på, og det er, når Dansk Folkeparti bliver det parlamentariske grundlag for en VK-regering efter et valg.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Fru Birthe Rønn Hornbech bruger som argument for sit forslag, at vælgerne er for. Ja, når ansvarlige partier lefler for den dårlige smag og antyder, at forholdene er helt anderledes, end de i virkeligheden er, i stedet for at sige fra i forhold til Dansk Folkepartis kampagne, så bliver vælgerne efterhånden for. Men det er måske vejen til magten.

Så spørger Venstres ordfører: Hvor mange kan vi tåle? Det ville jeg godt svare på, hvis jeg havde mere tid, men jeg vil spørge: Hvor mange kan vi tåle af de specialister, som Venstre og De Konservative vil have hertil for at opfylde vores egoistiske behov, hvad skal vi gøre ved deres familier, hvor længe skal de være her, og hvornår skal de sendes hjem igen? Det er et spørgsmål om menneskelighed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Knud Erik Hansen snakker om retssikkerhed for asylsøgere. Jeg vil gerne sige, at den retssikkerhed, som flygtningekonventionen lægger på landene, tilslutter vi os. Det er, at landene forpligter sig til ikke at sende personer tilbage til forfølgelse. Vi har aldrig ønsket at være med til at sende folk tilbage til forfølgelse. Vi ønsker sikre områder nær på de steder, hvorfra der flygtes.

Så spørger hr. Knud Erik Hansen: Hvad så med familiesammenføringer, og hvad vil vi gøre i EU? Vi må jo tage befolkningens afgørelse til efterretning, og befolkningen ønsker altså i den sag, at det skal være vanskeligere at føre en borgerlig udlændingepolitik, fordi man ikke vil af med forbeholdene. Det må vi jo affinde os med. Det er en meget beklagelig situation, at vi ikke kan få lov at påvirke politikken i EU.

Til hr. Christian H. Hansen, der er vred over, at han ikke har hørt, jeg har sagt tak, må jeg jo sige, at når man ikke vil høre efter i Folketingssalen, må man læse Folketingstidende bagefter.

Hr. Ole M. Nielsen siger, at vi bruger argumentet, at vælgerne er for Venstres politik. Nej, det var hr. Ole M. Nielsen, der sagde, at vi gør dette for at tækkes vælgerne, og heri ligger der jo et udsagn fra hr. Ole M. Nielsen om, at han mener, at det her er vælgernes politik, og det tror jeg såmænd hr. Ole M. Nielsen har ret i.

Lad mig så til sidst sige om specialisterne: Vi har altså den opfattelse, at indvandringen skal styres på den måde, at den dag, de punkter om familiesammenføring og asylsagsbehandling bliver opfyldt, kan vi ophæve indvandrerstopet, og så kan vi styre tilstrømningen ved at stille betingelser, som man gør det i USA, New Zealand og andre steder. Og så vil vi gerne have de folk ind, der vil gøre en indsats for Danmark, så længe de vil gøre en indsats for Danmark, og så må de underkaste sig et optjeningsprincip med hensyn til offentlige ydelser, ligesom man i dag må med hensyn til folkepensionen.

(Kort bemærkning).

Christian Hesselberg (CD):

Fru Birthe Rønn Hornbech spurgte mig meget konkret: Hvor mange kan vi tåle? Det er meget simpelt, det skal jeg give et meget kort svar på. Vedrørende flygtninge, vedrørende mennesker, som er på flugt, kan vi tåle det antal, som er forfulgte – hverken mere eller mindre.

Så kan jeg oplyse, at i de sidste 4 år har antallet af opholdstilladelser været ret konstant lige omkring 5.000, så jeg har meget svært at se, at de tal skulle kunne give nogen problemer.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg fik ikke noget svar på, om det her er valgfæsk, eller om man reelt mener, at det faktisk vil begrænse antallet. Der nævnes sådan noget som de facto-flygtninge. Det eneste, der nævnes, er chikane.

Hvor mange mener Venstre der er kommet ind på den konto? Det er faktisk ret få, og de, der kommer ind, er reelt forfulgte, for chikanebegrebet indebærer, at chikanen er så voldsom, at myndighederne ikke kan beskytte folk. Så de er altså reelt forfulgte. Hvor mange er kommet ind på den konto? Det er forholdsvis få.

Familiesammenføringer: Vi har 800, der får familiesammenføring, som ikke er danske statsborgere. Er det virkelig dér, vi kan lave begrænsningerne?

Jeg vil egentlig godt have nogle bud på: Hvor mange er det her? Eller er det valgfæsk, hvor man skal tækkes vælgerne og sige: Uha, vi vil også begrænse, og så komme med nogle forslag, der reelt ikke gør det.

Jeg fik heller ikke noget svar på EU-spørgsmålet. Det, EU f.eks. foreslår, er, at der kommer en ankeinstans, så man får en større retssikkerhed. Vil Venstre være med til det?

Til det der med, at vi ikke har indflydelse: Vi kan være med, hvis vi vil, og hvis indenrigsministeren kan tage sig sammen til at sige, at vi godt vil være med, så kan vi også få indflydelse. Det, at vi har vores forbehold, forhindrer os ikke i at få indflydelse. Det er ikke noget svar.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det skal blot være for endnu en gang at få konstateret, at 95 pct. af verdens flygtninge befinder sig i de såkaldte nærområder. Det er simpelt hen ikke rimeligt at blive ved med at bilde befolkningen ind – eller i hvert fald forsøge på det – at vi via oprettelse af nogle lejre i disse nærområder skulle blive fri for at modtage flygtninge. Hvad er det dog for noget vrøvl? Vi modtager flygtninge i dag. 95 pct. af verdens flygtninge bor i nærområderne, og vi modtager flygtninge. Det ændrer dette forslag intet ved.

Samtidig ønsker Venstre – eller det er jeg så lidt i tvivl om om de gør – i hvert fald ifølge deres finanslovforslag at afskaffe dele af bistanden til de fattigste dele af verdens befolkninger.

Jeg har ikke helt forstået, om fru Birthe Rønn Hornbech er enig i Venstres finanslovsoplæg eller hvad, men jeg har da læst i JydskeVestkysten, at fru Birthe Rønn Hornbech trods alt mener, at hvis man laver de her lejre, skal der også følge økonomisk bistand med, og så skal man hæve udviklingsbistanden til de pågældende lande.

Det kan jo være, at det er, fordi fru Birthe Rønn Hornbech ikke er enig med sit parti, at jeg er forvirret på et højere plan.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, det lyder, som om hr. Lars Kramer Mikkelsen er forvirret. Om det er på et højere plan, skal jeg ikke udtale mig om her.

Det er jo rigtigt, at 95 pct. af flygtningene befinder sig i nærområderne, men det er altså også sådan, at lille Danmark modtager 10.000-12.000 asylsøgere hvert år, og kun 5.000 skal have opholdstilladelse. Det er forbundet med store vanskeligheder og store ressourcer at få den sagsbehandling igennem. Over halvdelen skal ikke have opholdstilladelse, og kun en sjettedel skal have opholdstilladelse efter konventionen, sådan cirka. Kommunerne – også socialdemokratiske kommuner – har ikke plads til asylsøgere og ønsker ikke alle de flygtninge.

Det er et problem, at kommunerne ikke kan følge med, at der ikke er den folkelige forståelse, og det er min påstand, at det er der ikke, fordi det er fuldkommen ude af styring.

Med hensyn til ulandshjælpen er det altså sådan, vil jeg gerne sige til hr. Kramer Mikkelsen, at man kun kan bruge de samme penge én gang, og vi synes, det var klogere at bruge dem i nærområderne frem for at bruge dem herhjemme.

Som vi gør det i dag, er det asocialt. Vi tager fra de fattige og giver til de rige. Det er dem, der har råd til at rejse til Danmark, som får lov at få opholdstilladelse, de fattige lader vi i stikken. Hvis vi brugte de penge, vi bruger herhjemme på en sagsbehandling, der er meningsløs, fordi halvdelen ikke skal have opholdstilladelse, kunne vi hjælpe 10, 20, 30 gange så mange i nærområderne.

Når hr. Hesselberg siger, at det kun drejer sig om 5.000 opholdstilladelser om året, er det jo ikke sandt. Vi ved jo, hvor mange somaliere vi har fået bare på grund af familiesammenføringsreglerne, og hvor vi måtte tage gentest og alt muligt andet i brug for at undgå misbrug.

Så det tal er ikke sandt, vil jeg gerne sige til hr. Hesselberg. Antallet af asylsøgere, der får opholdstilladelse, vokser gevaldigt, lige så snart de har fået opholdstilladelse, for så ønsker de familiesammenføring. Det er ganske enkelt ude af styring.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Allerførst må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg skal være den første til at beklage, hvis jeg ikke har hørt et tak. Nu har jeg så fået det to gange.

Men jeg fik egentlig ikke svar på det spørgsmål, som jeg stillede her i anden omgang. Det var nemlig om det parlamentariske grundlag for det her forslag. Det lyder jo ikke, som om der er den store velvilje, og det ser ikke ud til, at der er den helt store opbakning bag det her, men kan vi så forvente, at Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsætter det her lovforslag igen efter et valg og så søger det parlamentariske grundlag, som jo næsten helt givet vil være der efter et valg, sammen med Dansk Folkeparti – hvis man skal tro lidt på de målinger, der er i øjeblikket, så ser det jo fremragende ud for det borgerlige Danmark – sådan at det kan blive gennemført?

Eller skal man mere tro på det, hr. John Vinther var inde på for lidt siden: at man vil forsøge at få det gennemført sammen med Socialdemokratiet, for så kan jeg se nogle store problemer.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg mener nu, det var Venstres ordfører, der i indledningen af sit første indlæg nævnte, at vælgerne var for Venstres politik på det område her, og fru Rønn Hornbech bekræftede da også, at det er de sikkert.

Tilbage til spørgsmålet om, hvor mange vi kan tåle. Jeg var glad for Centrum-Demokraternes ordførers svar: Det er i princippet ubegrænset. Vores menneskelige forpligtelse er i princippet ubegrænset, hvis mennesker er i nød. Det er klart, at der er problemer i sorteringen, men ikke så store, som Venstre antyder, og slet ikke på det niveau, hvor vi er nu.

Men til forslaget om at betjene flygtninge i deres nærområde: Hvordan vil Venstre og De Konservative finansiere indsatsen?

Venstre og De Konservative foreslår at skære ned på udviklingsbistanden, på katastrofehjælpen osv. Der er ellers nok at gå i gang med. Et land som Tanzania, som har 2 millioner flygtninge fra landene rundt omkring, og som har været rigtig gode til det, selv om det er et ludfattigt land, er ved virkelig at køre træet og have problemer med det nu.

Der er nok at gå i gang med, hvis vi vil undgå flygtningestrømme.

(Kort bemærkning).

Christian Hesselberg (CD):

Fru Birthe Rønn Hornbech mente, at mine tal ikke var korrekte, og at antallet af opholdstilladelser i asylsager er stigende. Så vil jeg da kort

ridse de tal op, som jeg har. Antallet af opholdstilladelser for asylansøgere i de sidste år er i 1997: 5.925, i 1998: 4.758, i 1999: 4.443 og i 2000: 5.156.

Så jeg har meget svært ved at se, at der skulle være nogen ukontrollabel vækst. Jeg kan nærmere se, at det faktisk er et ret konstant tal, måske svagt nedadgående.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til hr. Hesselberg: Det nytter ikke at blive ved med at sige, at der er 5.000, der får opholdstilladelse som asylsøgere, for man er altså nødt til at tilføje, at derefter følger familiesammenføringerne, og det kan man forvisse sig om ved at læse i statistikkerne. Det er jo også derfor, Danmarks Statistik siger, at indvandrere med efterkommerne om 100 år vil udgøre hver tredje af dem, der bor her, og det bryder vi os altså ikke om. Det mener vi ganske enkelt ikke at det danske velfærdssamfund kan klare, og det ryster mig egentlig at høre, at der er partier, der mener, at vi skal tage så mange som muligt.

Med hensyn til udlændingehjælpen skal jeg gerne forklare det én gang til: Vi kan ikke bruge de samme penge to gange. Vi kan enten bruge dem her, eller også kan vi bruge dem dér.

Og hvis vi bruger dem her, kan vi altså hjælpe 5.000 asylsøgere, plus vi kan bruge en masse ressourcer på familiesammenføringer for slet ikke at tale om sagsbehandling af alle dem, der ikke skal have opholdstilladelse.

Hvis vi brugte alle de penge i udlændene, ville vi kunne hjælpe 10, 20, 30, 40 gange så mange. Det synes vi var mere socialt. Og så tog man altså ikke fra de fattige og gav til de rige, som man gør i dag.

Så bliver der spurgt om det parlamentariske grundlag efter et valg. Ja, det er jo i høj grad vælgernes, der først og fremmest bestemmer, hvordan Folketinget bliver sammensat. Men jeg vil sige, at vi meget gerne ser, når vi kommer i regering, et bredt samarbejde om udlændingepolitikken. Der vil være et stigende pres fra befolkningen, for at der bliver en konsekvens i udlændingepolitikken. Det er et spørgsmål, der optager mennesker overalt i Danmark.

Men det afgørende er naturligvis: Hvad er det for en politik, der kan gennemføres? Og jeg kan igen henvise til min gamle formand, Poul Hartling, som jeg mener er fadderens til denne bemærkning: »Afgørende er ikke, hvem man

samarbejder med, men hvad man samarbejder om.«

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Knud Erik Hansen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg beklager egentlig at skulle op igen. Det er jo næsten de samme spørgsmål, jeg vil stille, for jeg har ikke fået nogen svar.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at Venstre svarer på, hvor mange man faktisk mener at det her vil begrænse det med. Ellers vil jeg opfatte det her som et forslag, der sådan netop skal tilgodese den indre svinehund ved, at man sådan angiver, at man vil en hel masse, fordi det er dybt problematisk, og kommer med et forslag, som reelt ikke betyder så meget, ud over at det svækker retssikkerheden, ud over at det krænker nogle enkelte mennesker ganske gevaldigt.

Hvor mange vil det her ramme? Hvad er det for nogle forslag, der virkelig vil medføre, at langt færre kommer ind i Danmark? Jeg har svært ved at se det. Jeg tror ikke, det vil gøre det. Jeg tror faktisk, at det rammer på en anden måde, netop det, at det er retssikkerheden, det går ud over.

Nu siger man i Venstre, at vi ikke skal have så mange ind. Så vil jeg gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvordan vil Venstre forhindre, at folk kommer ind i landet? Vi har jo allerede stort set gjort, hvad vi kan, og folk kommer ind. De er her, og når de banker på vores dør, bliver vi nødt til at behandle deres sag. Så kan man ikke stå og klynke heroppe og sige, at man ikke vil.

Og endelig som det sidste: Hvad er Venstres politik? Vil man følge det her forslag, eller vil man følge de retningslinjer, der ligger i Kommissionens forslag?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Der skal ikke herske tvivl om, at Socialdemokratiet mener, at der skal føres en fair, retfærdig og også konsekvent integrationspolitik, men dertil hører også, at man ikke skal blive ved med at være et problem i samfundet.

Der vil jeg så godt spørge: Hvor længe anser Venstre en indvandrer for at være et problem, om jeg så må sige? Hvor længe er man indvandrer i det danske samfund? Er man indvandrer i anden, tredje, fjerde generation? Er man indvan-

drer, hvis man er født i Danmark, har gået i dansk folkeskole, taler dansk og i øvrigt er velintegreret og kommer ind på det danske arbejdsmarked? Hvor længe er man ifølge Venstres opfattelse en byrde?

Indvandrere i Danmark skal i arbejde uanset efternavn. Indvandrere i Danmark skal tale dansk uanset efternavn, uanset religion. Men hvor længe er man en byrde ifølge Venstre?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole M. Nielsen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes nok, der står en række ubesvarede spørgsmål fra Venstres side efter det her. Men jeg synes alligevel, den sidste bemærkning her var grov.

Fru Birthe Rønn Hornbech fremførte det ganske udmærkede citat, at det ikke handler om, hvem man samarbejder med, men hvad man samarbejder om. Og jeg kunne ikke andet end opfatte det som et alibi for at samarbejde med Dansk Folkeparti om flygtninge/indvandrerpolitik. Var det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg ved ikke, hvad hr. Ole M. Nielsen mener, når han spørger om mit alibi. Alibi er noget, som politiet og domstolene forlanger, når forbrydere har begået strafbare handlinger. Jeg ved ikke, om det er gennemtænkt med den sammenligning.

Hvorfor skal man have et alibi for at få stemmerne et bestemt sted fra? Hvorfor skal man det? Er hver vælger i Danmark ikke ligeværdig? Og kan man tillade sig at se bort fra en kæmpe vælgerskare, der vælger 15-20 mandater ind i Folketinget? Er det den folkestyreholdning, hr. Ole M. Nielsen giver udtryk for?

Jeg har kritiseret Dansk Folkeparti masser af gange hele sommeren. Det vil jeg vedvarende gøre. Der er meget lang afstand fra Venstre til Dansk Folkeparti. Vi kan næsten ikke komme på talefod. Men jeg må også sige, at hr. Ole M. Niensens folkestyreholdning er lysår fra Venstres. Vi har en hel anden respekt for vælgerne. Og vi accepterer de afgørelser, de træffer.

Så spørger hr. Lars Kramer Mikkelsen, hvor længe en indvandrer er et problem. Jamen jeg betragter ikke en indvandrer som et problem. Men der er mange indvandrere, der gerne vil

blive ved med at være indvandrere. De vil have, at deres børn i tredje og fjerde generation skal have modersmålsundervisning, og så fastholder de jo sig selv som indvandrere. De bliver ved med – godt anført af danske, noget en radikal indvandrerpolitiker kalder halahippier – at ville have særbehandling. Og de bliver ved med at hævde, at de er et mindretal. Det er klart, at hvis de hele tiden selv vil insistere på at kaldes indvandrere, så skal de have lov til det.

Jeg synes, det var meget bedre, hvis man havde en holdning til det enkelte menneske og var fritaget for hele denne måde at se menneskene på som grupper. Det er bestemt ikke noget, der huer mig. Og grundloven taler jo om det enkelte menneske. Det ville jeg foretrække.

Hvis vi nedlagde en masse af alle de dér indvandrerorganisationer, alle mulige, der får penge for at komme og føre mindretallenes sag, og i stedet respekterede det enkelte menneske, havde vi måske ikke så mange indvandrere, men flere velintegrerede danskere med indvandrerbaggrund.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 23. oktober 2001 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 18.31
